

REPORTS: 10/11-2006
RUS SSSR IA😊

**!!!DA NAPOMENEM, IMA 5 STRANA TEKSTA, OSTALO SU SLIKE, NE
ODUSTAJTE PREBRZO!!!**

Ohoho... Ko to nama opet pise?!!! 😊

A razularena masa viče.... “BAAAAAAAALKYYY”

Pa Dže ste omladino moja? (namjerno je ovo Dž da dočara skoro već dve godine života u Dubrovniku)

Zaredali nešto reporti, a? Šta da se radi, vucaram se po vlakovima, pa pošto u vlaku nema interneta, ne mogu nikome pomagati, mogu ili pisati mailove ili reporte, pa kako kad stignem.

No da krenemo. 😊 Tamo negdje, davne 2006te godine, krajem 10.og mjeseca, došao je i taj dan. Jedan od par preostalih neostvarenih snova. Viza u putovnici, karta na stolu, Majka Rusija čekala je samo mene! 😊

I krenulo se tako, dana gospodnjeg, 29.10.2006 te na proputovanje, stiglo se u Zagreb, a konekcija sa Rusijom dozvolila je 4 sata dosade na aerodromu. Niko od poznatih nije mogao doći, pošto je bio radni dan, i oko podne, tako da sam bio osuđen na samovanje, pa sam, da bi ubio tugu sjeo i ručao. 😊

Sote Stroganof nije bio loš izbor, ali slika nije ispala kako treba, pa ste pošteli jednog mog obroka. 😊

Svo vrijeme ručka, nestrpljivo me čekao Tupoljev TU 154, Aeroflotov samaljot! 😊

No u restoranu, gledam ja, sjedi neka djevojčica sama, plava, prilično zgodnjikava, u skupoj robici, sve neki šminkerski folovi. Zaključim ja, ma ovo je ruskinja 100% ne može biti ništa drugo.

Pojeo ja, spremio se, reko idem u onaj međunarodni prostor, možda tamo ima nešto pametno, kad za 20 minuta, gle ponovo ta ista plava. Šeta po djutiju. Reko ja sam sebi, ma ovo je ruskinja.

I prođe tu još dva sata, kreće se u avion, prvi bus, drugi bus, ja naravno idem zadnji, ne gura mi se po busevima, tražim po Aeroflotu svoje mjesto, iz nekog, još uvijek mi nepoznatog razloga dobijem visoku ekonomsku klasu, koja je blago odvojena od ostatka aviona, i ima veće siceve, kao kupe u vlaku npr, a još je i ukrašena umjetničkom slikom koja eto tu visi. Tj dvije, svaka s jedne strane. 😊

Dođem tamo, kad gle, ko sjedi do mene, ona ista plava ruskinja. Reko jooj Balky, pravi si majstor od raspoznavanja ženskih gena. ☺

I sjednem tako, krene lagano servis, i dobijam na pladnju neku narančastu (srpski: narandžastu) kutiju, sa velikim znakom Aeroflota, a u njemu malo klopice. Jest da sam se dobro najeo, al reko, daj da i ja probam nešto rusko konačno. ☺

Uzo to tu, jedem, pojeo, počistio, let traje 3 sata, šta će radit 3 sata, kad ova do mene vadi križaljku i nudi da rješavam pošto vidi da mi je dosada lupila, ja reko jebiga, «ja ne ponimajem po ruski», na što će ona, ah.. Ja reko «English?», ona meni «njet njet» i tu je konverzacija stala.

I sjedim ja tako, uzmem one novine što su svakom avionu, i tako gledam, i tu kreće onaj prvi kulturološki šok. Očekuješ kako je Rusija nešto posebno, nešto drugačije, kako su dimenzijske Rusije nešto što prelazi sve okvire svjetskih veličina, ali jednostavno ne osjećaš to, dok ne kreneš u tom smjeru.

Prva stranica, reklama za «Millionare Fair» (Sajam za Milijunaše), pa na drugoj stranici opet, pa na trećoj opet (a taman se održavao tih dana kad sam bio тамо, no iako možda mislite da ja stvarno zarađujem veliku lovnu za ovokla putovanja, daleko sam ja još i od miliona kuna, a kamo li od nekih drugih, manje ili više konvertibilnih valuta, i to nije bio razlog mog odlaska 😊), a svaka stranica nudi jedan proizvod. Te mobitel za 28 800 eura, te automobil za milion i po, te jahtu za 6 miliona.

Hej ? Kad ste vidjeli oglas, u redovnoj publikaciji za mase, da se oglašava nešto od par miliona ????

Al nije to vrhunac... Sljedeća stranica, reklama... «Ovo je jedina zemlja koja vam za sad nudi svemirski turizam, želite li čekati da neko drugi osvoji svemir prije vas?» Za 20 miliona, i vi možete u svemir. Na dvije stranice, jedna za drugom.

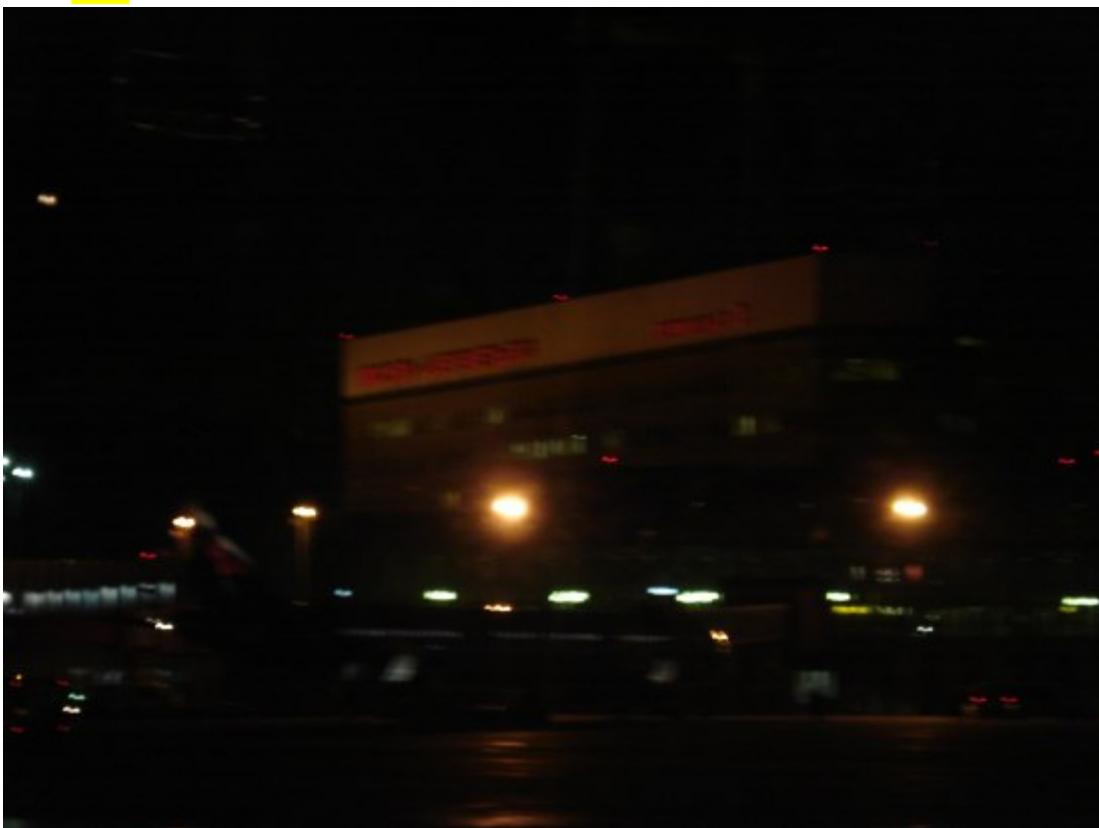
Jednostavno, iako sve činjenice znaš od prije, kad ti ih neko na ovaj način prezentira, lupte neki čemer i jad, kad slušaš jadnike koji se prepucavaju oko 3 kvadrata, stanove u Dubrovniku po 3000 eura kvadrat, a milionsko tržište je tu i djelujemo im vjerojatno jadno i patetično.

No, putešestvija se nastavlja, dolazi stjuardesa, dijeli neke papiriće koje treba popuniti, pita nešto na ruskom, ja Bogu hvala, ne kontam jadan ni što sad to treba, pa se sjetim da sam isti ispunjavao kad sam išao u USA, pa rekoh što ne bi i ovdje. Pokušavam dešivrirati sa ruskog, šta je ime, šta prezime.

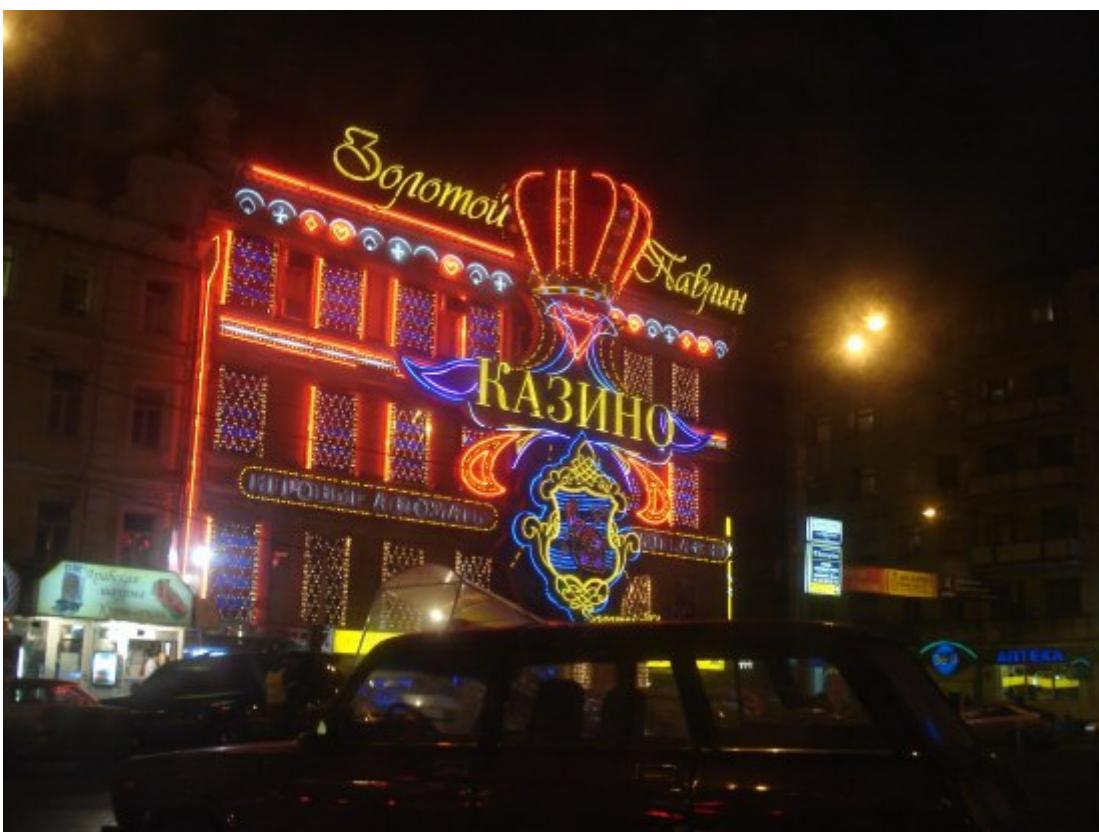
Pitam ovu do mene, ona ne zna engleski, lomi se djevojka, mi samo što nismo sletili ima još minut dva, kad ona meni «Ma forsi parli italiano?», o reko Švico draga i svi sveci, pa od svih slavenskih jezika, engleskog, pokoje natuc riječi njemačkog, ona mene pita jel ja znam talijanski ? Pa znam, normalno da znam . ☺

I objasni to ona meni, popunim ja to, i sletimo i izlazim van, a ono... Dobrodošli majstori u kratkim rukavima u Rusiju, ovjedje je -2 (U Dubrovniku bilo 27).

No kako bilo, došao, sletio, izašao, izdržao rusku zimu, ta nisam ja sisa ko Napoleon pa da se smrznem. ☺

Skupio me vozač, vozi do H.Inna, a ja baš kao dijete, velikih očiju gledam i ne vjerujem.

Sve svijeltuca, sve je ogromno, sve je veliko, ali ne veliko i ružno ko u Americi, ne ogromno i bez stila, već onako evropski, veliko, staro, tradicionalno, mješano sa novim i modernim. Pomalo zastrašujuće! Dobrodošli u Moskvu, grad koji ima stanovnika nešto manje nego cijela bivša Jugoslavija, a 60 % toga su pretjerano zgodne žene. ☺

Dobro, u Innu su mi malo zasrali prezime, ali to im oprštam. ☺

Kad sam već tu, reko nema nekog smisla da gubim vrijeme, bolje mi je da odma laganini pićim u grad i da malo pogledam šta ima od te Moskve, jer eto već sutra ranom zorom treba u ured, a onda ko zna kako i kuda dalje.I ne budem ljen, krene vani kad ono...

Dobrodošli u Rusiju, nisi na moru, ovdje snježi. ☺

A široke Moskovske ulice, prazne i hladne, tek poneki luđak, npr. Ja ☺

Tu sam nedaleko našao trgovinicu koja radi 24h, i koja je onako, mala, skučena, ali ima kruh, mlijeko, sir, vodu, sve što treba da ne ostanem gladan, pošto mi se cijene u 300

Eura noć hotelu nisu svidjele, pa mi se nije ni otvarao minibar 😊

Doduše, oke, nije da sam dobio garažu, već jedno 50 kvadrata sobu, sa neizbjegno ogromnim krevetom, i čudesnom ponudom «Jastuk Meni» gdje Vam hotel nudi mogućnost da si izaberete između 8 različitih jastuka, jer najvažnije je udobno spavati. 😊 Naravno, kako sam bio samo na jednu noć nisam se puno sekirao oko toga na kojem će jastuku prileći. 😊

A drugo jutro Genadij je čekao pred vratima, i krenuli smo ka uredu.

Moskva je bila velika, hladna i zamazana od zime i snijega, ali ipak zastrašujuće lijepa, baš onako kako treba! ☺

Naravno, da o standardu u Moskvi ne može ništa bolje reći od slike, kao što je ova, na najobićnijem javnom parkingu, pored desetak nikakvih kanti, parkirana mala slatka meca.

☺

Ima se, može se, ribice lože se ... ☺

U uredu smo se zadržali par sati, tek da dobijem lagani uvid u situaciju, a onda smo otisli na ručak. E sad, ne bi ručak bio ručak da nije nešto drugačije, da nije nešto ruski. Dakle, otisli smo jesti dnevnu radničku marendu gdje se dobije meni za 100 rubalja (nešto par eura, nisam sad siguran više o kojoj se cifri radi), a u meni ide juha, glavno jelo, salata i kolačić ili voćna salata. Ni sve to ne bi bilo čudno da se hrana ne jede, ni manje ni više nego u striptiz baru ☺

Znači uveče dole na štangi ruskinje skidaju gaće...

A preko dana srče se supa i jede se kolače. ☺

Sve to, ako vam je i čudno ko što je i meni bilo, postaje još čudnije kad znate da se radi o zgradi jedne od bezbroj gradskih opera, gdje se paralelno, eto vrata do održavaju kojekakovi kulturno umjetnički koncerti, pa valjda, nakon Carmen, svratite na kakovu rusku Karmen. ☺

No nakon ručka, kad su Rusi shvatili, da gle čuda, ja nikad u Moskvi nisam bio (a varijanta je ono, svi idu u Ameriku, a Rusija je veća i ljepša, pa se čude, kao da se u Rusiju dolazi ono, na vikend ☺), onda su uposlili Genadija da me proveze malo po Moskvi, jer smo imali 2 sata do polaska prema željezničkoj, pa za Kazanj.

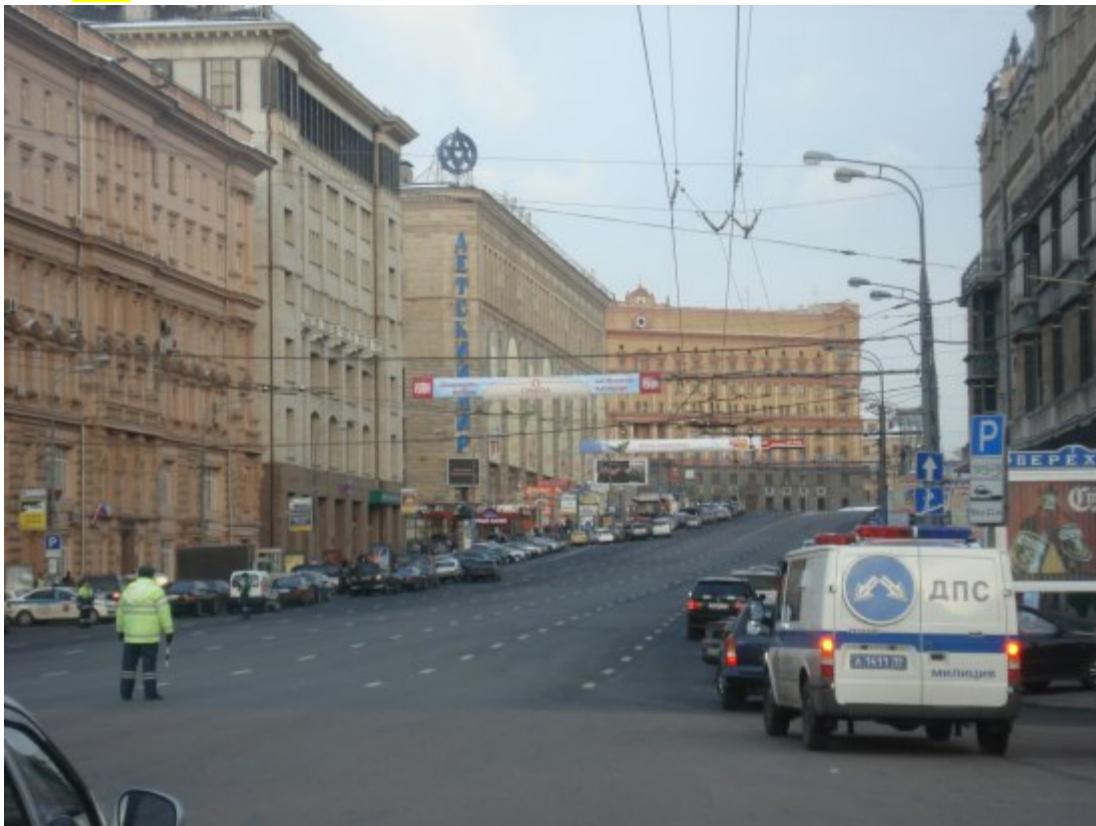
I ošli ja i Gena malo na vožnju, on ne zna ni beknut ništa, ja sa Ruskim ono.. «Ja ne ponimaju po Ruski» ☺ On meni priča, ja kimam glavom, šta će. ☺

I krnemo tako širokim Moskovskim ulicama, preko ulice reklama za sajam milijunaša...

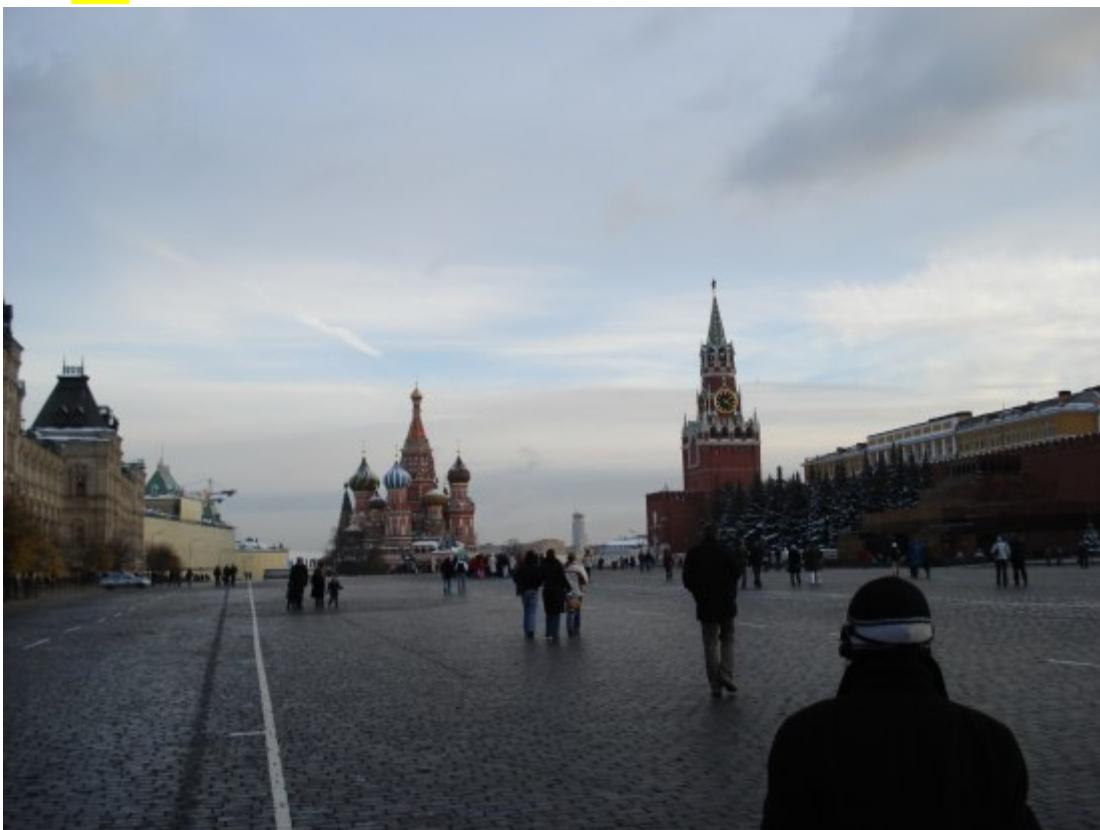
Proleteri svih zemalja, ujedinite se, kao da je i danas aktuelno. ☺

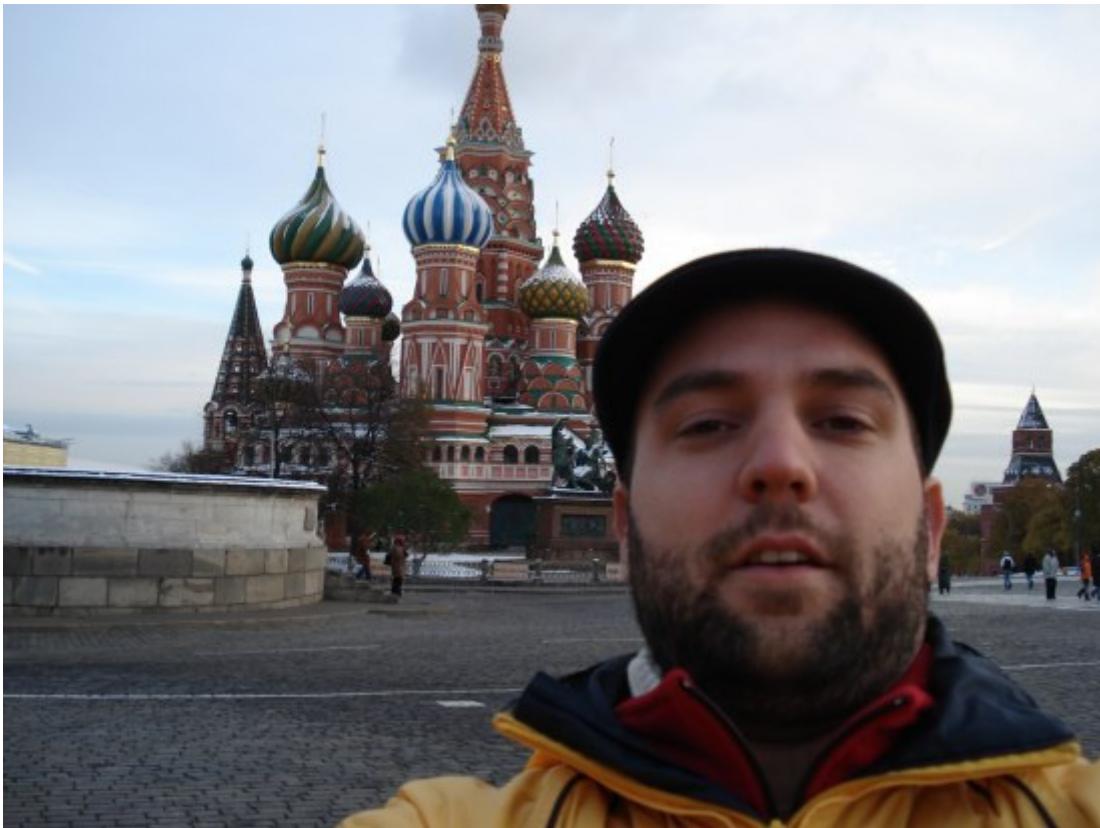
I onda šok. Zatvoren promet, 8 traka prazno. Zašto? Putin i Kondoliza imali sastanak... ☺

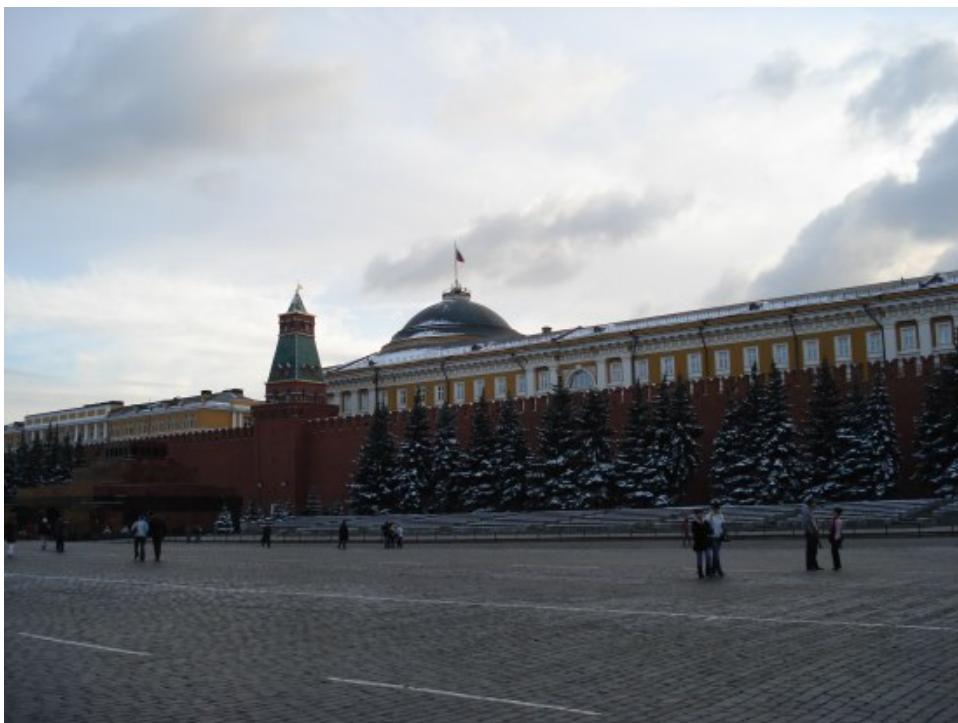
I onda konačno, sa desne strane, Hotel Rusija koji se ne gradi, nego demontira jer je prestar, nekad najveći hotel na svijetu sa 5000 soba. A sa lijeve strane, odma preko ceste... ☺

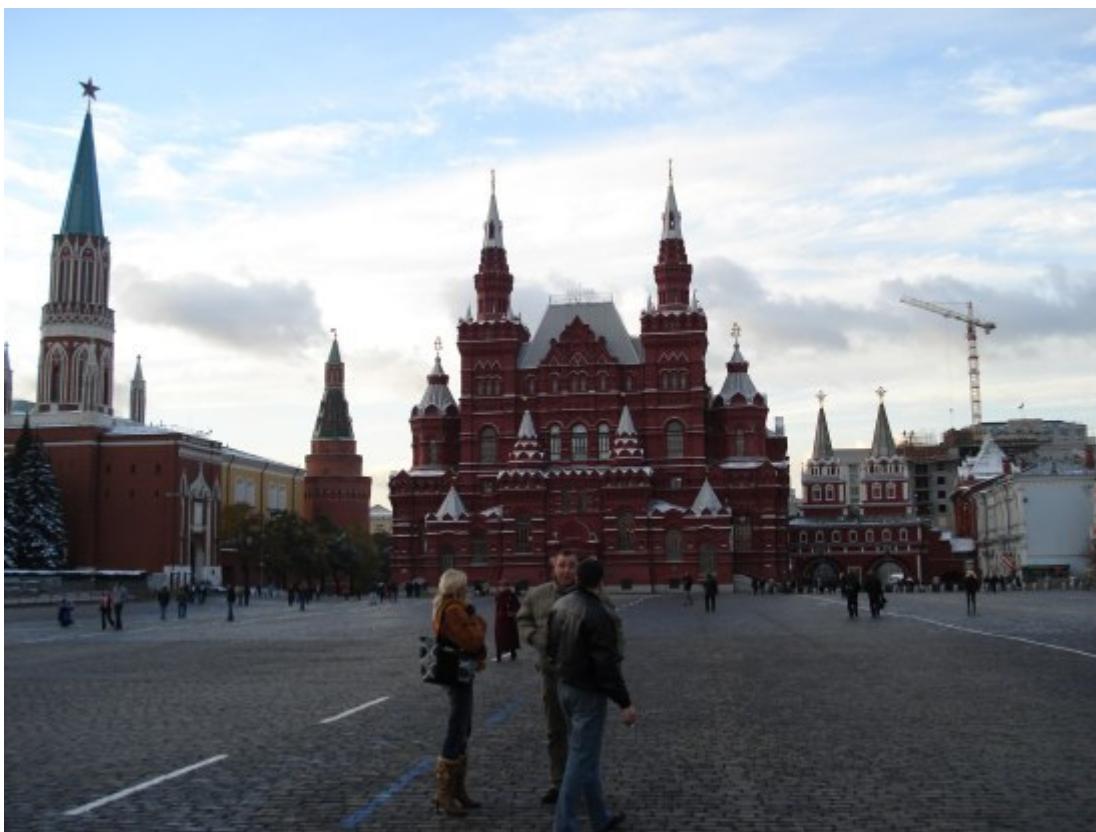
Njegovo Visočanstvo, Crveni trg – Krasnaja Ploščad!

Lenjinov mauzolej, svom svojom veličinom stoji tu. ☺

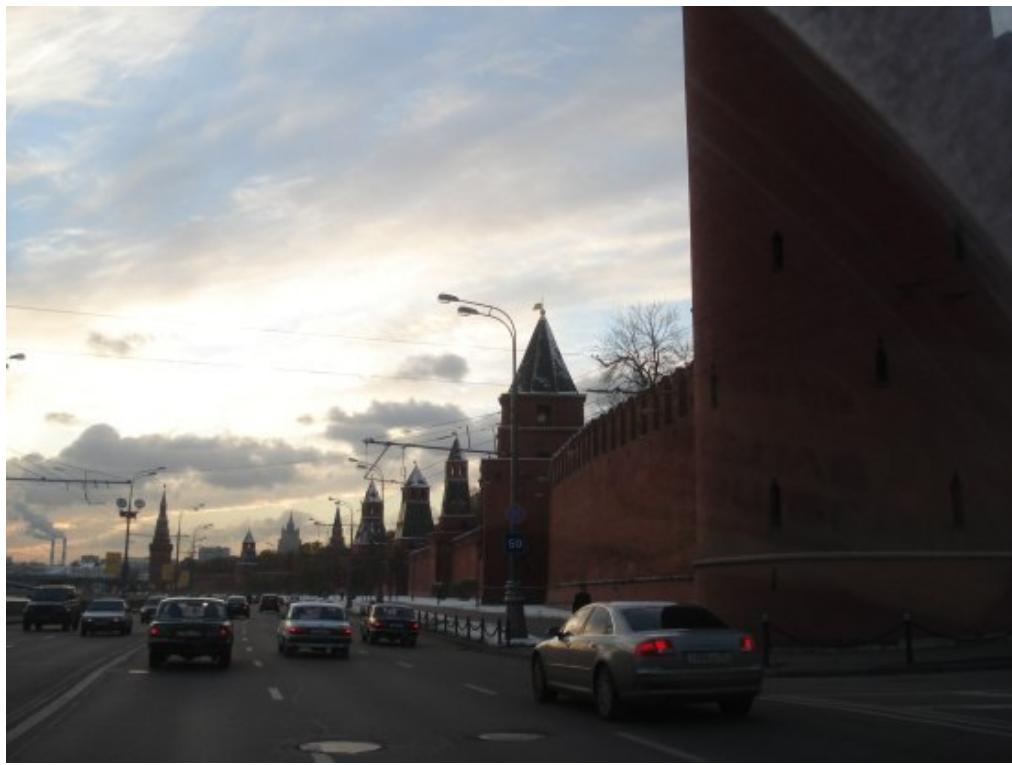
A i neka crkvica, sve sa nekom Ruskinjom. ☺

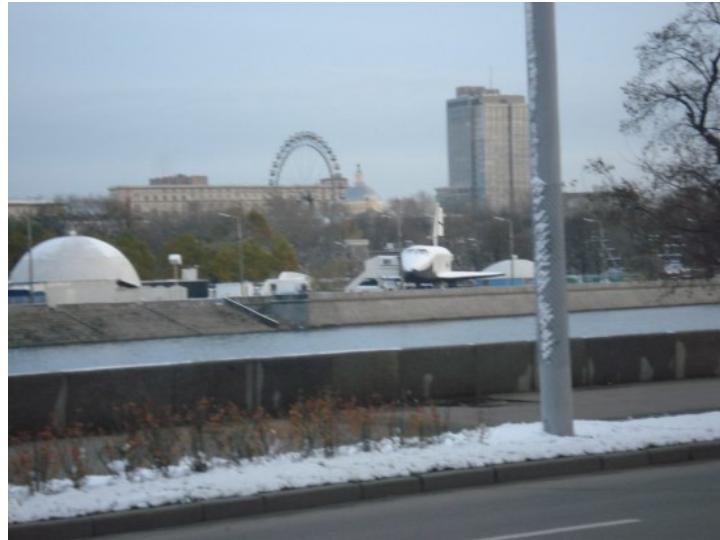
Genadij je zatim dao po gasu, pa smo iz auta još uslikali par stvari kao...

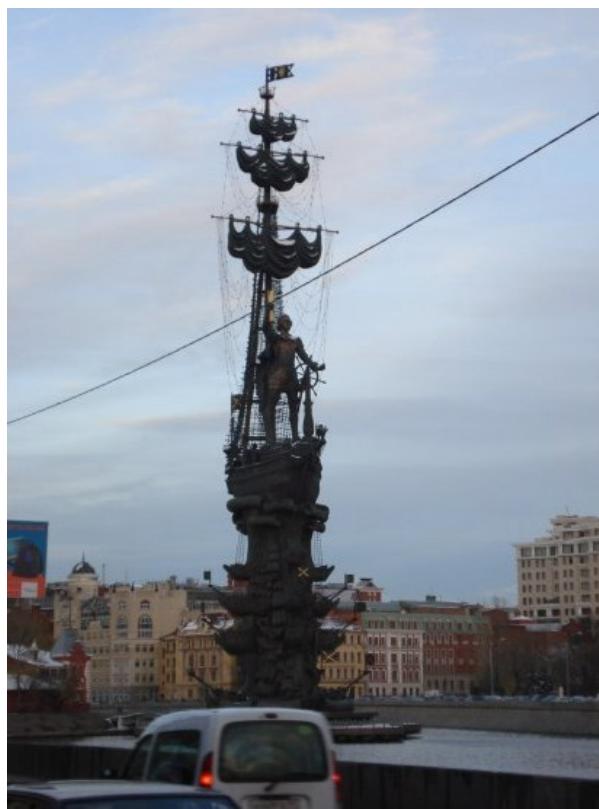
KGBovu zgradu, koju je navodno zabranjeno slikavat...

Kremlj sa vanjske strane...

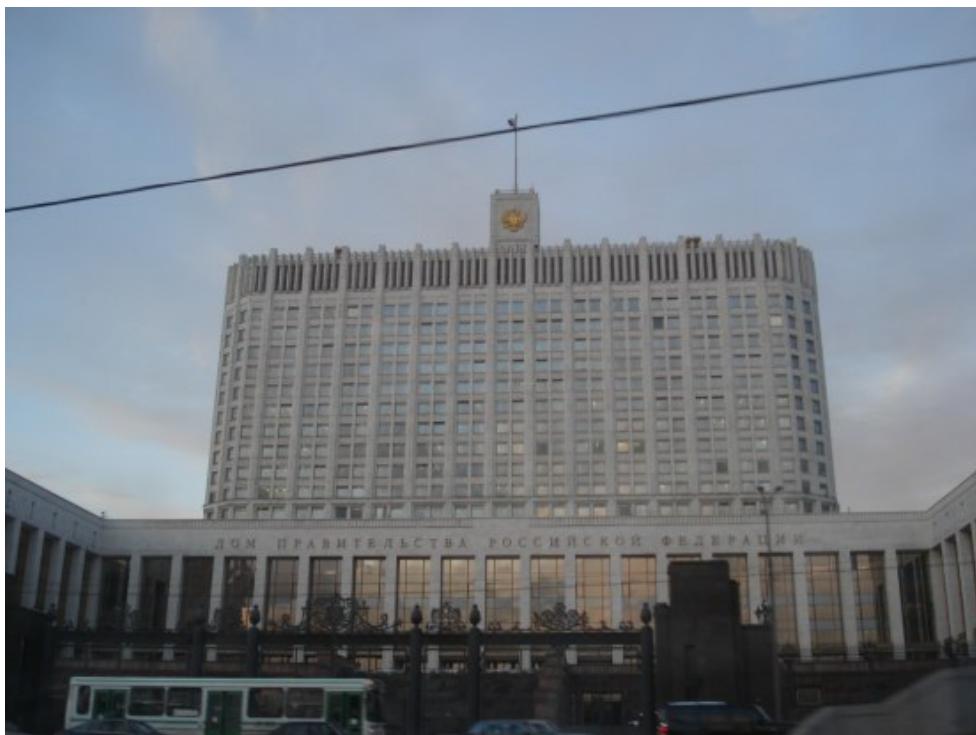
Prvi svemirski Spejsšatl koji je tu sad kao muzej...

Pa onda spomenik, koji je bio građen za nekog, mislim da za Portugalce, pa su ovi rekli da je pre mali, a Rusi uvrijedjeni što je nešto njihovo premalo, postavili ga u po Moskve i proglašili ga spomenikom nekakvom svom pukovniku, doduše nejasno je kakve veze taj sa bilo kojim brodom ima, ali to se pripisuje umjetničkoj slobodi. ☺

Još jedna od palača, koja se zove nešto kao «Krasiva djevuška», al sam zaboravio ☺

Ruski bijeli dvor, ili ti ga parlament...Bilo je tu još sitnica koje sam uslikao, ali bilo je i vrijeme za lagano poći putem ka Kazanju. Priznajem, pojma nisam imao gdje je to ni šta je. ☺

Prvo smo ušli u fenomenalni ruski vlak, spavaći kupe, gdje svako ima svoj krevet, ali je ekipa iz firme kupila 4 mjesto, da imaju jedno prazno da im niko nepoznat ne uleti, a meni naknadno drugo mjesto. Policija provjerava karte, i mora se točno slagati ime na putovnici sa imenom na karti, u protivnom nema vam vožnje nego van iz vlaka. Ne samo da je to problem, nego je umalo ispaо problem što sam ja s njima u kabini, a moј je krevet negdje 3 vagona dalje, ali su ove objasnile da nije bilo sigurno oču li doći ili ne, pa da je zato krevet više kupljen u startu tu, a da tamo, eto zjapi prazno. E onda je bio problem, što tamo čeka moј lunch paket (hrana i voda), pa kao, kako će sad to, pa su rekli da je oke, da imamo dovoljno, pa sam nekako ostao na krivom mjestu, a ne na svome. ☺

I tu je avantura mogla početi. ☺ Prvo – Rusi kad putuju nose tonu hrane sa sobom, jer znaju kolika im je zemlja. Drugo – Rusi u vlaku i daju konkretno hrane, vidi sliku lunch paketa dole. Treće – Rusi su lud narod pa se zajebavaju kad imaju priliku, teme balkanske, sex, piće i zajebancije, smrdljive noge, ovo ono. Četvrto – Do Kazanja ima 12 sati, na granici je skoro sa Azijom, ali još uvijek Evropa, neka krajnja točka recimo!

Demn! ☺ (K Vragu)!

U lansiranom paketu hrane, nek se nađe, voće, jogurt, kolač, pašteta, sir, salama, marmelada... onako, baš pravo i dobro. ☺ A onda trockanje. A onda KAZANJ!☺

Oke, prvi dodir sa pomenutim gradom, glavnim gradom republike Tatarstan, jedne od dve preostale većinski muslimanske republike, samo što je ova, za razliku od Čečenije, okružena sa čistim proruskim državicama, pa vlada sveti mir i sveopća pripadnost Ruskoj federaciji. ☺ Grad poznat po vaterpolskim, košarkaškim i odbojkaškim klubovima, koji kotiraju jako dobro u Evropi, a i hokej im leži kolko sam shvatio. Kako su jako istočno i relativno blizu Mongolije, veliki broj ljudi vuče korjene iz Mongolije te su lica tih ljudi zaista drugačija. Od krupnih kosookih glava, do Đingis-Kan frizura, no nažalost nemam neku sliku.

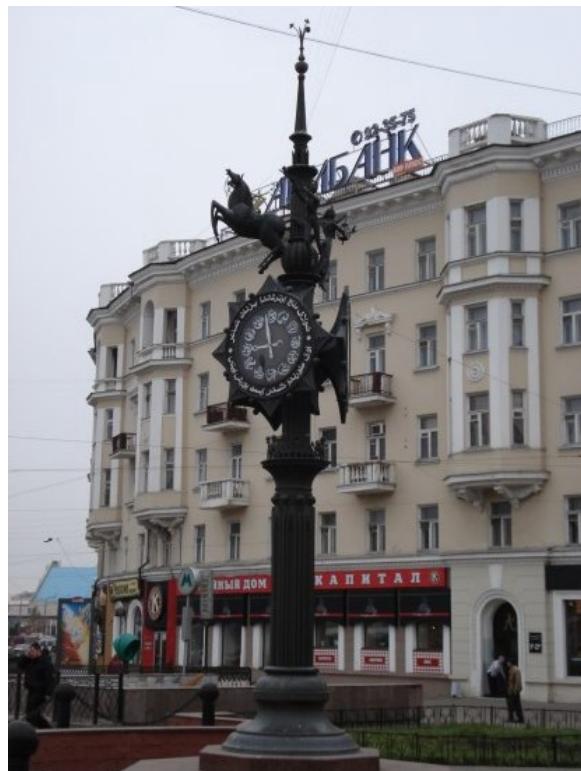
Kako smo stigli relativno rano, oko 6 ujutro, uzeli smo taxi i krenuli na brod, Tihi Don, na kojem je i trebalo raditi, a s kojim krećemo sutradan na sedmodnevnu plovidbu Volgom (e sad jel cijelim putem baš Volga, nisam siguran, pošto se prolazi i kroz dva jezera i slično) prema Moskvi.

Brodić, ovaj bijeli, nas je lijepo čekao na doku Kazanske luke... ☺

A terminal je svježe obnovljen... ☺ Tu smo malo počakulali, a onda smo zbrisali u grad, po neke potrepštine za brod, a i malo da ja vidim taj Kazanj. Kiša je bila neumoljiva!

Ko što rekoh, Kazanj je većinsko muslimansko mjesto, pa tako sat na nekakvom Arapskom ne čudi! ☺ Poznat je po nečemu, al nemam pojma po čemu. ☺

Otkriće da i Amerika mora popustit, pa se McDonalds zove MAKDONALDS veseli... ☺

Nažalost, bio je u rekonstrukciji, tako da uz najbolju volju da jedem u Kazanjskom

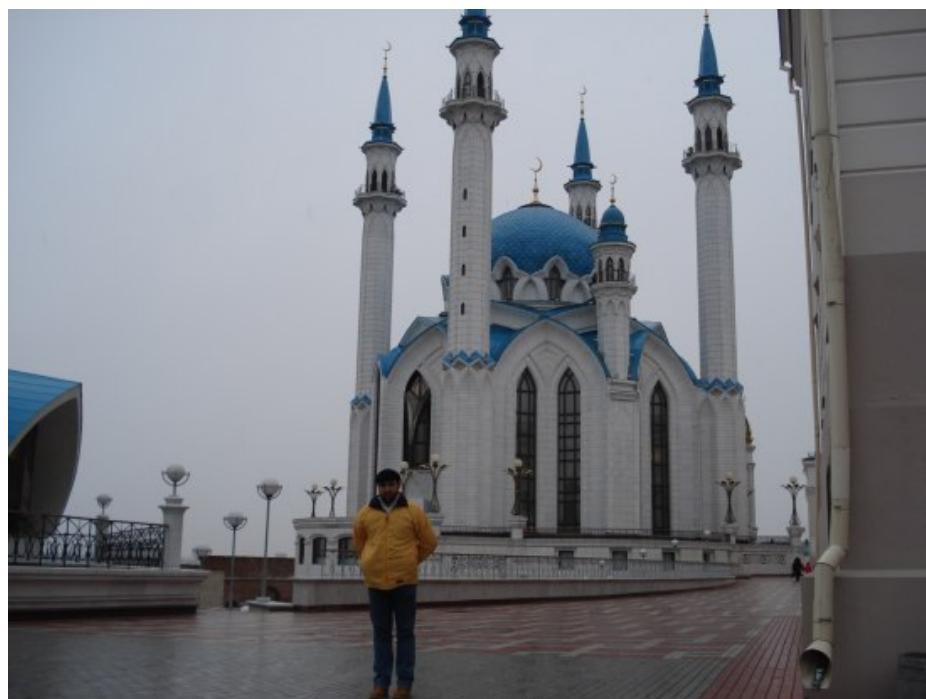
MAKDONALDZU, nisam uspio.

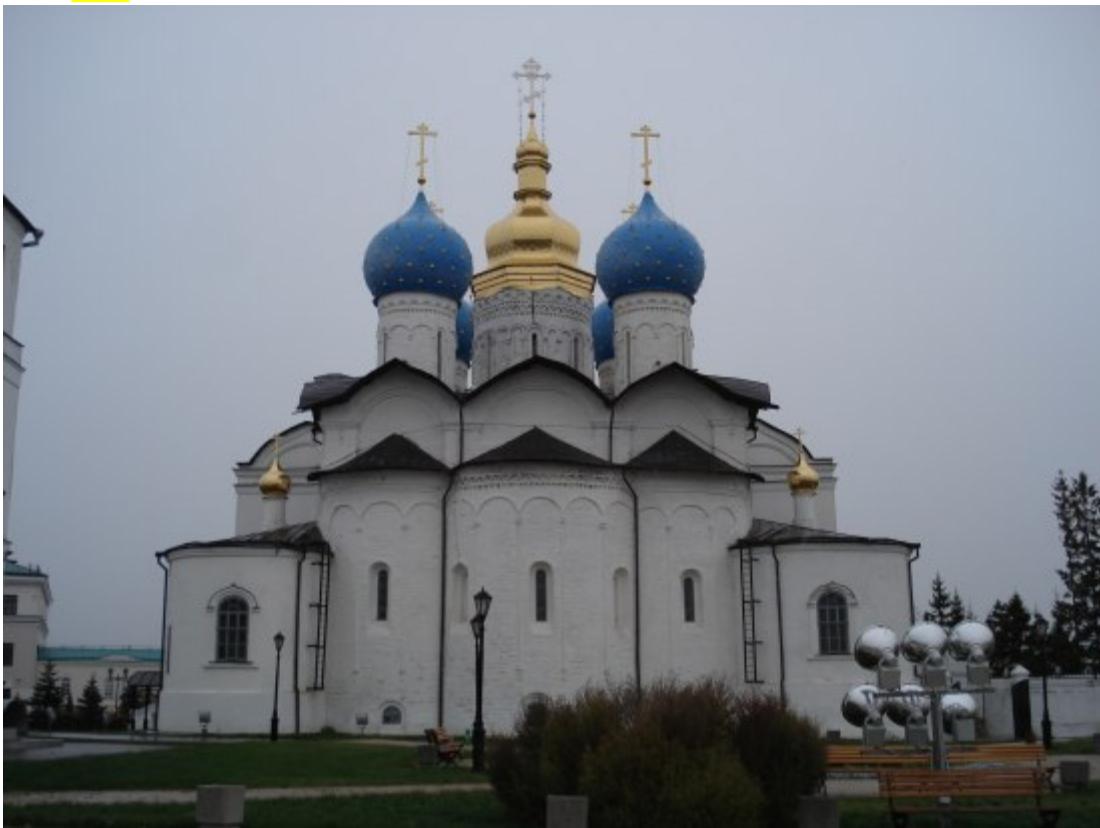
Brončana kočija iz neke bajke, na tih -0 nije bila najtoplja, ali je bilo lijepo vidjet... ☺

A onda, ulazak u Kazanjski Kremlj (Kremlj=Dvor), unutar kojeg je najnovija najmodernija Džamija tik do pravoslavne crkve, i ovog ostatka komunizma sa zvjezdicom. ☺ Sve se može kad se hoće. ☺

I ja pred džamijom, a u istoj nisam uspio slikat, iako sam bio i unutra, no stoje straže, nema slikanja, možda sam opasni američki terorista. ☺☺☺ Pripadnik Al Bušide. ☺ Prekoputa, velika pravoslavka, sv Nikola, ako sam dobro upamtio, možda i nisam. ☺

Pa druga, još poznatija, još šarenija, ime ne pamtim, al tolka da ne stane u fotku...

A onda tek ide kulturološki šok. ☺ Naime, jednom davno, negdje kad je Moskva bila domaćin olimpijskih igara, trebalo je organizirati nekako prijevoz za milione gostiju koji su se tu na naglo našli. Kako je to bilo taxijima gotovo nemoguće, vlada je dala neku vrstu odobrenja, da je svako taxi i da svako može voziti svakoga. (Malo je čudno i zastrašujuće, kad pomislite ko vas sve može povesti, ali navikne se čovjek na sve, pa i na to da u Moskvi ne vlada paranoja, poput one američke).

Do dan danas, taj se narodni običaj održao i to ne samo u Moskvi nego u cijeloj Rusiji. Pa lijepo stanete uz cestu, i kao u američkim filmovima, kad majstor digne ruku i stane taxi, tako i vi... ruku HOP, a prvi kojem treba love STOP. ☺

Onda ide cjenkanje, onda on ne ide u vašem pravcu, pa mu je to zajeb, pa jel može više love, onda mu se rokne odjebaus, onda vas voza za sitne pare. ☺

Ovo je bio naš Kazanjski taxi. ☺☺☺

Lada, dakako. ☺ Da je išta drugo stalo, ne bi valjalo. ☺

A ondak smo se zaputili na brod, a brod na put prema Moskvi. 7 dana, bez stajanja, tako da se radnja odvija na brodu. ☺

Prvo, ovo je «rijeka Volga». Ne nije ocean, ne nije svemir, to je samo riječica. ☺

A kako je to bio 31.10. odma smo imali Helloween party, (HRV:«Noć Vještica», SRB: «Хоћ Вештица») ☺ ☺ ☺

Naredba je stigla, da svi moramo biti maskirani, ili ne možemo prisustvovati događaju, a kako je na brodu bili 100njak Program Directora (Nešto ko vodići, samo nisu nego se cijeli put brinu od ljudima, i na brodu i na izletima... nešto ko učiteljica u osnovnoj školi, kad malo bolje razmislim. ☺) koji su tu imali sastanak za kraj godine, i pripremu za novu sezonu, tražila se njihova kreativnost, i zato im je dato na raspolaganje sve što se može na brodu naći, pa da se vidi bujne mašte.

OKE! ☺ Treba li bujnije od ovoga ? ☺ Kolega Flash je naime Ruska Majka (Različite su boje i različita su glavopokrivala), a ja sam udavača koju majka reklamira po selu i pokušava utopit pošto poto, kako ne bi ostala stara usidjelica. (Hm... a godine lete, stiže ljeto trideseto... da ne bi moja majka kupila ovakovu haljinu za koju godinu ☺)

Ovako to izgleda na ruski način!

O da, i sve šefice su tu, u vidu bijelih duhova, da se ne zna koja je koja. ☺

Naravno, uz Maškaradu ide iće i piće, a kad sam se dobrano uskuho u onoj uniformi,
povratio sam se u normalu. Uz Tequillu Sunrise. ☺

I dobro, tu se malo plesalo, i fajrunat, sutra idemo dalje... brod plovi ne staje...

Svo ovo vrijeme nas je pratila nekakva dosadna kišica, snijeg, i hladnoća, tako da pojedinci koji su pušili nisu baš imali volju sjedati previše vani, a ja sam znao otić po svježeg, ali bukvalno, svježeg zraka.☺

A tamo... Ogromna zemlja i ogromna prostranstva ničega. ☺ Pričali su mi Rusi, kažu taj dio još to je uz Volgu i što je u Evropi, kolko tolko je naseljen, pa svako malo, svakih 10ak km naleti neko selce, neka crkvica, pa neki gradić, ali kažu kad se pređe u Azijski dio... ono «Sljedeća benzinska pumpa, 370 km» ☺

A u svakom selu, neki ostatak iz komunističkog razdoblja... poput ovog «Obeliska» ☺

Usput smo malo zastali da bi dotankali svježe vode, a (sa drugim brodićem ovog tipa) i
da bi ispraznili «Crne Tankove» ☺

Pristali smo u Jaroslavlju samo da pokupimo neke ljude, koji su otišli po hranu
gumenjakom prije toga. ☺

A onda dalje kroz nebrojeno Lokova, koji se malo ipak razlikuju od ostalih Evropskih.
Zericu su veći. ☺ A i svaki od njih ima nekakvu umjetninu, pa je tako jedan od njih na
putu imao dva prekrasna brončana broda na ulazu, a i taj dan je htjela sreća pa je po sata
bilo sunce. ☺

Visinska razlika sa ovih ustava, zna biti više desetaka metara, pa je vrlo interesantan
prizor kad se brod «popne». ☺

A onda, predzadnju veće, grand finale. Svi izvode neku točku u svrhu zabave i treninga, pa su i mlade i nadobudne ljude iz ureda ubacili u stroj!

Da da, ja sam labud.☺ Igram u labudjem jezeru. ☺ Budučnost mi je garantirana. ☺

A nakon labudnjeg jezera, jedan od ludih Partyja na kojim sam u životu bio, od toga što je bilo 120 ljudi, do toga da su bili baš svi, management, mornari, ured Dubrovnik, svi svi....

☺

I svi plešu, piju, lumpuju, baš onako kako treba. ☺ Bez ekscesa, bez problema.

Tu sam probao i Rusko pijenje votke, koje je u principu zaštita od pijanstva, i to je jedan od načina i razloga zašto mogu piti puno. Naime prije svake čaše vodke, pojedu fetu crnog kruha sa fetom onoga što mi zovemo sapunjara, a oni «Sala», ili vam ga 4 prsta debela i 5 deka teška komadina slanine, ali slanine na kojoj crveni komad mesa nije nikad bio ni u planu. Pa nabacaš masnog u želudac i piješ. Rusi, a pogotovo Ruskinje piju ko smukovi i ne pokušavajte se takmičit s njima ili pratiti tempo, dršte svoj, u protivnom ste brzo ispod stola.

REPORTS:

10/11-2006
RUS SSSR IA😊

Iduće jutro smo stigli u Moskvu.

A u Moskvi, u luci, muzej-podmornica. Eh, a vremena nema, pa nema...

Još slika ispred broda...(obratiti pažnju na moju «jaknu» i na rusku lijevo 😊)

I tada je za mene krenulo iskrcavanje kompletne opreme, i premontiravanje iste u Ruski ured gdje je trebala raditi ostalih 6 mjeseci, pa sam se dobrano polomio.

Ipak, stigo sam prošetati uz luku po nekakvoj ruskoj pijaci, tražeći kakav prigodni suvenir ili šubaru, no nisam našao ništa pametno, a za prihvatljivu cijenu.

I onda lomljenje do 3 ujutro (a u 9 se vraćam za HR)

Ipak, nisam jedini bio gladan, pa sam nagovorio Genadija da me prilikom vožnje odbaci do MAKDONALDSA, pa sam skupio hranu za u ured. ☺

I onda kući, iz hladne Rusije, na topli Jug.

Ali Hej! Ako ste mislili da sam u Rusiju išao samo zbog Američke firme, grdno ste se prevarili! ☺

Jer ja radim u KGB, a ti?

Do idućeg reporta, do neke nove priče na 40 strana ☺ sve vas ljubi vaš Balky.

P.S. Ko u Majci Rusiji nije bio, ko da nije ni rođen, ima valjan razlog zašto je zovu
Majka Rusija! ☺

P.S.S. Još jedan od mojih snova je ostvaren, ostao mi Rim i Portugal ☺ Pa novi Zeland i
Kuba. Valjda će uskoro! ☺